

Αριθ. 11.

Ετους Ζ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετησία Φοίνικς 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόνον εν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἡμάρα τοῖς Εἰσι-
σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1832.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 10 Φεβρουαρίου.

Πορ' ἄξιόπιστων ἰδιαιτέρων Γραμμάτων μαρτυροῦμεν τὴν
στιγμὴν ταύτην, ὅτι εἰς τοῦ συγκροτηθέντος κατὰ τὰ Σά-
λωνα ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν πολέμου φοιτῶντα μεταξὺ τῶν
ἄλλων, καὶ ὁ ἀρχηγὴς τοῦ ὀλέθρου Γριζιώτης.

Αὐτὰ ταῦτα τὰ γράμματα μᾶς ἀναγγέλλουν, ὅτι, καὶ οἱ
λοιποὶ τῶν ἀνταρτῶν εὐρίσκονται ἀντιόθι στενὰ ἀποκλεισ-
μένοι παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν
ἀξιωματικῶν ἐπαρχικῶν τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος, ζητούν-
τες συμβιβασμοὺς διὰ νὰ ἀπέλθουν ἐκεῖθεν.

Ἐπομένως θέλομεν ἀκριδέστερα πληροφορήσει τὸ κρινόν
μας τὰ κατ' αὐτοὺς, περιμένοντες ὅσονούπω νὰ λάβωμεν
τὴν λεπτομερὴ καὶ ἀκεκριμένην τῶν συμβάντων ἑκθεσιν.

— Προσθέτομεν ὅμως μόνον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τοιοῦτον ἐκ-
κρισθῆναι τῶν λεγομένων πατριωτῶν ἢ σπουδαρχία, ὥστε ἀ-
ποτυχόντες ἀπὸ παντὸς εἶδους ἀπάτης καὶ ἀπειλῆς τοῦ
νὰ παρασύρουν τοὺς ἀθῶνους λαοὺς εἰς τὰ ὀλέθριά των, ὡς ἀ-
πεδείχθησαν, ἐπιχειρήματα, καὶ μὴ ἐπαρκεσθέντες καὶ εἰς
τὴν βοήθειαν τῶν πέραν τῶν ὄριων Καπετανέων, προσέδραμον
τέλος ἐπικαλούμενοι τὴν ὑπεράσπισιν καὶ συμμαχίαν ἐ-
κείνων, ἀφ' ὧν ὑπεφενεῖ ἡ Ἑλλὰς τὸν μέγαν καὶ πολυώδυνον
ἀγῶνα, διὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἀνέξαρτος.

Ἐκ Μονεμβασίας, 28 Ἰανουαρίου.

« Ἀποσπῶνται συμβάν συνέβη εἰς τὴν πόλιν ταύτην
το Φεβρουαρίου Μονεμβασίας.

Ἀθροισμὸς Κρητῶν ἡπατημένοι ἀπὸ ἀποστόλους τῆς ἀλτα-
ρικήσ σκηπτοῦ ἔως 50 τὸν ἀριθμὸν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ των
τοῦ Γ. Δρακογιάνου, Γεώργιου καὶ Νικόλαου Λεύπιδος καὶ
Ἰάκωβου Κουμῆν, ἀπεδιδάσθησαν διὰ τινος πλείονος καί ποιοι
Μ. Γαροφιλᾶκη Κρητὸς εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ περὶ τὸ μεσο-
κύκτιον τῆς 14 διὰ τινος ἀποκρύφου μέρους εἰσελθόντες

εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐκρύβθησαν εἰς διάφορα οἰκήματα,
κατοικούμενα ἀπὸ Κρητῶν, τοὺς ὁποίους (ὡς ἐπληροφο-
ρήθημεν) εἶχον προειδοποιημένους.

Περὶ τὰς 9 ὥρας τῆς ἡμέρας κάποιος Στακρούλης Κρης
τοῦ ἰδίου φρονήματος ἔτρεξε πρῶτος ξιφῆσθαι εἰς ἐνκαφ-
φενεῖον, ὅπου ἐνόμιζε νὰ εὕρῃ τὸν Λοχαγὸν Κ. Βασιλειάδην,
καὶ τὸν Φρούραρχον, διὰ νὰ τοὺς συλλάβῃ καὶ νὰ τοὺς παρα-
δώσῃ εἰς τοὺς εἰρημέτους ἀρχηγούς του, ἐπὶ σκοπῷ νὰ με-
ταχειρισθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν μεγαλητέραν σκληρότητα,
διὰ νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ φρούριον ἀλλ' οἱ δια-
ληφθέντες Φρούραρχος καὶ Λοχαγὸς, πληροφορηθέντες τὰ
περὶ τῆς ἀναζητήσεώς των, καὶ αἰσθανθέντες τὸ ἀνέλπιστον
κακὸν ἔτρεξαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τὸ ἀνταρ-
τικὸν σῶμα ἡγριωμένον διεμδιδάσθη εἰς πολλὰ μέρη καὶ
ἐπέτυχεν νὰ εὕρῃ τοὺς φυλάσσοντας τὴν θύραν τῆς πό-
λεως εἰς ἄγχιον, τὴν ὁποίαν κυριεύσαντες συνέλαβον καὶ
ἐκείνους ἡρπίσαν λοιπὸν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, οἱ μὲν ἐκ τῶν
ἐρεπίων, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς ἀκροπόλεως, οἵτινες
ἐπληρώσαν θανατηφόρως εἰς τὸ πρῶτον μὲν ἐν σφαιρί-
διον τὸν εἰσηγμένον Στακρούλην ἐπεκράτησε δὲ ὁ τουφεκη-
θολισμὸς μεχοὶ τῆς ἐπύρας. Τὴν ἰδίαν νύκτα οἱ ἀντάξ-
ται ἀπέστειλαν ἐπ' τηδὲ πλείον εἰς Ἰδραν, ἀναφέροντες
τὴν ἀποσπῶνται των εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ζητούντες συν-
δρομήν, ἐξ ἧς καὶ ἐστάλησαν 100 κοιλὰ σίτος, καὶ 14
κασέλαις Φυσέκια.

Τὴν ἐπαύριον, ἤτοι τὴν 16 ἐκροτήθη μὲ πλειότεραν μα-
νίαν ὁ τουφεκηθολισμὸς καὶ κανονισθολισμὸς, καὶ ἐθανατώ-
θησαν δύο αἰῶνι, καὶ ἓ κορίτσια, καὶ ἓ νέος ἐπληρώθη.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν οἱ λησταὶ Γ. Δρακογιάνος καὶ οἱ
ἀδελφοὶ Λούπιδος μετὰ τοῦ Κ. Π. Καλιγεῖρα Λοχαγέου
συμπολίτου μας, (λέγομεν τοῦτο τὸ ὄνομα μὲ ἀγανάκτησιν
καὶ δυσταρεσκείαν ἕνεκα τῶν ὀλεθρίων διαβουλεύματων του),
εἰσελθόντες εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Δημογεγοντίας, ὅπου καὶ το

Εἰς τὸν Δικαστήριον καὶ τὸ Ὑγειονομολογικὸν ἔργον αὐτῶν εὗρον τὸν Γραμματέα, καὶ ἐμεταχειρίσθησαν κατ' αὐτὴν τὴν βίαν, διὰ τὰς τεύς παραδότη τὰ Ἀρχεῖα, τὰ ὅποια καὶ ἔλαβον αὐθαίρετως ὅλα ὁμοῦ καὶ τὰ σφραγίδας, καὶ τὰ ἑτέρα μερικῶς. ἀνῆκον εἰς τὸν εἰρημένον Γραμματέα· παρέδωκαν δὲ αὐτὰ εἰς χεῖρας τοῦ εἰρημένου Καλογερά διὰ τὴν φυλάττην δὲν ἠρκέσθησαν εἰς ἀσεβέστατοι εἰς τοῦτο ἀλλ' ἐχράσθησαν καὶ αὐτὸ τὸ Ἀρχεῖον εἰς στρατῶνα.

Εἰς ἡμέραι τῆς 17, 18 καὶ 19 ἐπέερασεν μετ' ὀλιγωτέρας μὲν πυροβολισμούς, ἀλλὰ μετ' ὀλιγότερον φθον, διότι ἡμεῖς φυλαττόμενοι δραστηρίως εἰς τὰ οἰκήματά μας ἀπεπέεσσαν στρατιώτας ἕκαστος, ἐπεριμέναμεν τὴν δριμυτικὴν ἀπίεσιν τοῦ θανάτου μας· οἱ δὲ συμπολίται μας τὴν ἀπόλυτον ἀδειαν τῆς γυνιώσεως καὶ τὰ λοιπὰ κακὰ, ὅσα καταθλίβουσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Τὴν 20 πρῶτ' μία ἐθνικὴ γολέττα ἐμφανίσθη εἰς τὸ παράλιον τοῦτο καὶ ἤγων ζετο, νὰ ὑπερατπισθῇ τὴν λιμικτονίαν τῶν στρατιωτῶν τῆς ἀκροπόλεως, καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ διὰ προσθήκης στρατιωτικῆς δυνάμεως· ἐξῆλθε λοιπὸν τοὺς ὁποίους εἶχε στρατιώτας, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς των τὸν Λαχαγὸν τοῦ Ἰλικοῦ Κ. Ἰωάννη Μπουκάλην. Καὶ μολονότι τοὺς ἔκρουεν ἀπὸ τὰ ἀπλᾶ ὀχυρώματά των οἱ Κρήτες καὶ τινες Μανιάται, μόλον τοῦτο ἀνέβησαν εἰς τὸ φρούριον ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος ἀπὸ τινὰ θέσιν λεγομένην σαμαράκι, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ σχοινία, τὰ ὅποια οἱ συναδεφοὶ των τοὺς ἐκρέμασαν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀκαταπαύστους πυροβολισμούς των. Εἰς ταύτην τὴν μάχην διεπεράσθη ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὑπαρχηγὸς Ἰάκωβος Κουμῆς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους, καὶ ἔκτοτε πλέον δὲν ἐδυνήθη νὰ πυροβολῇ, ἀλλ' ἠτύχαζεν ἰατρευόμενος· τὸ ἴδιον ἔπαθε καὶ εἷς ἕτερος στρατιώτης τοῦ ὀνομα Βασιλάκης· ἐξωγρήθησαν δὲ καὶ τρεῖς ζῶντες ἀνταρτικοὶ στρατιῶται ἀπὸ τοὺς γενναίους Κυβερνητικούς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ φυλάττοντες ἐκεῖνας τὰς θέσεις ἔφυγον μετ' ἐκείνην τὴν κατατχύνην. Τὴν 21 καὶ 22 ἦτο κατάπαυσις πυροβολισμοῦ ὥς πρὸς τὴν πόλιν· τοῦτο δὲ ἐκτὸς αὐτῆς ἀπεριόριστον.

Ἡ 23 καὶ 24 ἀνεπλήρυσαν τὰς ἐλλείψεις τῶν παρελθουσῶν δύο ἡμερῶν, διότι πολλὰ ὀπλήτεια κατερημώθησαν ἀπὸ τὰς σφαῖρας τῶν κανονίων, καὶ ἐπληρώθη καὶ ὁ Δρακονιάδης μετ' σφαιρίδιον εἰς τὸν ποδᾶ.

Ὁ Κ. Ι. Κρανίδης, Σπαρτιάτης ἀφίχθεις καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πόλιν τοῦ φρουρίου μετ' ἐκείνους Σπαρτιάτας, κατ' ἀρχὰς ἐσυμμορφώτο μετ' αὐτοὺς περὶ τὰς περιστάσεις, ἐπομένως δὲ ὑπερασπίζετο τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, καὶ ἐσχημάτιζε τὸν πλέον εὐαίσθητον πάσχοντα Μονεμβασίτην· συνεναίσει ἡμετέρῃ καὶ τινῶν ἄλλων εὐπατριδῶν προκρίτων συμπολιτῶν μας ἐνέργησε νὰ παρειαῖξῃ βαρμηδὸν εἰς τὴν σκέψιν τῶν Κρητῶν, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀξιωματικῶν Μανιατῶν ὅσα κακὰ ἐδοκίμασαν οἱ κάτοικοι, καὶ ὅσα ἐπαπειλοῦντο νὰ πάθουν ἕνεκα τῆς ἰδιοτελείας των, καὶ κατῴρθησε τὸν διψώμενον ἀπὸ τὰς φανελαίας σκοπὸν· διέλυσε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ ἐνέργησε νὰ γείνη συμβιβασμὸς, ὡς καὶ ἔγινε.

Εἰς τὴν δὲ ἐπεριμέναμεν ἀνυπομόνως τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς ἀναφερομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἡσυχίαν, καὶ ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας μας, παρ' ἐλπίδα ὁ Τοποιορητής

μας ἔφυγε λαθραίως τὴν λήγουσαν νύκτα, καθ' ἣν οἱ κακοῦργοι ἐμελλον ν' ἀναχωρήσωσι, παραλαβὼν μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ὅλα τὰ δημόσια χρήματα. Ἡ πρᾶξις τοῦ αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἄλλαι πολλαί, μᾶς πείθουν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐφάνη ἀνάξιος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, μετ' ἣν ὁποῖαν ἐτιμήθη ὡς οἱ Κρήτες δὲ μᾶς εἶπον, ἦτο συνενημένος μετ' αὐτῶν εἰς τὴν προδοσίαν τῆς πόλεως, δι' ἣς ἤλπιζε καὶ τὴν κατακυρίευσιν τῆς ἀκροπόλεως ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τροφῶν.

Χθὲς ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν πόλιν ταύτην ὅλοι οἱ ἑνοχοὶ τοῦ τολμήματος, περὶ ὧν ὁ λόγος, καὶ οἱ ὑποπτοὶ μετ' αὐτῶν ἠκολούθησαν καὶ οἱ ἀνάξιοι νὰ λέγονται Μονεμβασίται Π. Καλογεράς Λογοθέτης, καὶ Α. Τσικνόπουλος, ἀφήσαντες τοὺς κατοίκους εἰς ἡσυχίαν, οἵτινες δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναπέμπουν εὐχὰς εἰς τὸν Ὑψιστον καὶ νὰ εὐλογοῦν τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα, συγχρόνως δὲ νὰ εὐγνωμονοῦν εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ ἀξιοσύνην τοῦ φρουράρχου Κ. Ι. Τσακίρη, τοῦ Λαχαγῆ Κ. Π. Βασιλειάδου, τοῦ Ὑπολαχαγῆ Κ. Διονυσίου, καὶ Ν. Ζορμπᾶ τοῦ ἐσχάτως φθιάσαντος ἐνταῦθα, καὶ εἰς τῶν λοιπῶν στρατιωτῶν τὰ αἶλα καὶ τὸν πατριωτισμόν. »

Ἀναφορὰ τοῦ Κ. Γ. Διοβουνιώτου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Σπεύδω ὁ ὑποφινόμενος διὰ τῆς παρούσης μου νὰ ἀναφέρω εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι κατὰ τὴν προκήρυξιν, τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσεν, ἐπιθυμῶ νὰ ἡσυχάσω εἰς τὸ ὀσπῆγιόν μου· ὅθεν παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῇ, διὰ νὰ μοῦ στείλλῃ διαταγὴν τῆς συγχωρήσεώς μου.

Πειπισμένος, ὅτι θέλει εἰσακουσθῇ ἡ δέησίς μου, ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Ἐν Καστρῷ, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ εὐπειθὴς Γ. Διοβουνιώτης.

Ἀναφορὰ τοῦ ΙΒ Τάγματος τῶν Ἐλαφρῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀνέκφραστος εἶναι ἡ ὑπὲρ, ἡ ἑποῖα καταθλίβει τὰς ψυχὰς μας, θεωροῦντες τὰ στασιαστικὰ καὶ ἀνταρτικὰ κινήματα, τὰ ὅποια παρασύρουν καὶ καταταράττουν τὴν εὐταξίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ. Ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Ὑψιστου ἡ ἐκ πολλῶν δεινῶν σώτασα τὴν πολυπαθὴ καὶ δύστηνον πατρίδα, θέλει διαλύσει καὶ ὅσον οὕτω τὴν σκηνὴν ταύτην, ὥς ἴστων ἀράχνης.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἄτομον τοῦ Κ. Α. Α. Καποδίστρια, τὸν ἀγρυπνον φύλακα τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ στρατοῦ, μᾶς ἐνθαρρύνει, ὅτι τὰ σοφὰ μέτρα του θὰ παύσουν τὰς ταραχὰς τῶν κακοβούλων, καὶ θὰ σώσει τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν ὀλετήρων, ἐπιθυμοῦντες τὴν εὐταξίαν, καὶ εὐνομίαν τῆς πατρίδος· ταῦτα τὰ καλά δυνάμεθα νὰ ἀπολαύσωμεν διὰ τῆς εὐπειθείας καὶ πίστεως πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

Ὅλοι οἱ Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί, καὶ στρατιῶται ἀποστρεφόμεθα τὴν ὁδὸν τῶν ὀλετήρων, εἰμεθα κατὰ

πάντα στερεοὶ εἰς τὸν ὄρκον τῆς πίστεώς μας, καὶ πρὶν
δέξασθαι εἰσχωρήσει εἰς τὰς καρδίας μας τὰ στασιώη
καὶ ἀνταρτικὰ φρονήματα, πρόθυμοι καὶ εὐάρεστοι νὰ χύ
σωμεν τὴν τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός μας.

Παρακαλεῖται ἡ Σ. Γραμματεία νὰ ἀναφέρῃ τὰ αἰσθή
ματα μας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλλάδος,
καὶ μὲ τὸ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἐλευσίῃ, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ ὑπαρχὸς τοῦ Ἰ. Κονδύλης, ὁ ὑπαρχὸς τοῦ Κ.
ἀνδρ. ὁ Σημαιοφύλαξ Δ. Πανούση — Οἱ Ἀρχαὶ Ἀ.
αρμακόπουλος, Κ. Ἰωάννου, Σ. Δημητρίου, Κ. Θεόδωρου,
Α. Χ. Ἰωάννου, Κ. Βαρούτης, Β. Γιαννόπουλος, Γ. Δη
μητρίου, Γ. Νικολάου, Κ. Δημητρίου, Γ. Παλῆς Ν. Δη
μητρίου, Γ. Λογοθέτου, Ν. Πέπας, Χ. Κολιόπουλος. —
Μεκαθενεῖς, Σ. Παπαδήμου, Κ. Κονδύλης, Τ. Τσόκας, Μ.
Κριβέλας, Σ. Στεφανῆ, Μ. Μάρτικας, Ν. Γεηγορίου
Μ. Γιάννος, Α. Νεστορας, Δ. Νικολάου, Β. Δημητρίου
Α. Μαλέρας, Κ. Τριανταφύλλου, Μ. Σιδέσης, καὶ λοιποί.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Ἀνδρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ταπεινοὶ πολῖται ἄνδρες, διὰ νὰ ἐξη
γήσωμεν ἐν τῇ παρούσῃ τὸ μέγα αἴσθημα καὶ τὸ ὑπερβάλλον
τῆς χαρᾶς, ἥτις διεχύθη εἰς ἡμᾶς ὅλους, ἅμα μᾶς ἐκοινο
ποιήθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Ι. Παγκάλου ἡ ὑπ
ἀρ. 332 ἐγκύκλιός Σας, Σεβαστὲ ἡμῖν Πρόεδρε, ἀμοιροῦ
μεν ἐντέχνων φράσεων καὶ λέξεων.

Καὶ πῶς νὰ μὴ χαρῇ πᾶς εὐαίσθητος καὶ φιλόνομος Ἑλ
λην; Πῶς νὰ μὴ ὁμολογῇ ἀπερὸς τὰς χάριτας καὶ εὐγνω
μοσύνας εἰς τὴν Σεβαστὴν Ε' Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συ
νέλευσιν, ἥτις ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἔθνους
προνοήσασα, ἐξέδωκε τὸ καταστατικὸν τῆς νομίμου ἡμῶν
Κυβερνήσεως Β' ψήφισμά της, δι' οὗ ἐπαξίως τῶν εὐχῶ
καὶ ἐλπίδων τῆς πατρίδος ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἐνάρετον ἀντά
δελφον τοῦ ἐναρετωτάτου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτεί
ας, τοῦ ἀοιδίμου Κ. Βερνῆτου, τὴν νομοτελεστικὴν Ἐξουσίαν;

Ἡ εἶναι, Σεβαστὲ Πρόεδρε, ἡ πλέον ἀθάνατος ἐκφρασίς
τῶν κατοίκων τῆς Ἀνδρου, ἀγαλλομένων, διότι εἰς αἰώνιον
μνήμην τοῦ εὐεργετικοῦ αἵματος προστάτου καὶ Κυβερνήτου
τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμά
των ἡς ὁ ἐνάρετος ἐκεῖνος ἀντάδελφος, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ
αἰσθημα τῆς πλέον ἐντελοῦς ἀφοσιώσεως καὶ πειθαρχίας
τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν καθιδρυθεῖσαν νόμιμον Κυβερνήσιν
του, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν ἐνδέρμως τὸν πατέρα τῶν
φώτων, ὅπως φωτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἐπι το
μᾶλλον βελτιώσεως τοῦ ἔθνους ἀνευδότους προσπάθειάς της.

ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Ἀνδρῷ, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Προκριτὲς Δημογεροντες τῆς Νήσου Ἀνδρου, Α. Α.
Καμπάνης, Δ. Μ. Καίση, Κ. Κωτάκης, Δ. Δαπόντε, Ι.
Π. Καμπάνης, Γ. Δημητρίου, Α. Μηρίκος, Ζ. Α. Δα
πόντες, Α. Δαπόντες, Α. Ι. Δαπόντε, Κ. Γουλάτης.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 94.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία τῆς νήσου Ἀνδρου ἐπικυ

ροῖ τὸ γνήσιον τῶν ὀπισθεν ὑπογραφῶν τῶν προκριτῶν
γερόντων τῆς νήσου ταύτης.

Ἐν Ἀνδρῷ, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ Δημογεροντες Κ. Κατάκης, Α. Μηρίκος. Ὁ Γραμ
ματεὺς Κ. Καρκάκας.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Ἰου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς νήσου Ἰου εὐρισκόμενοι
μὲ τὴν ἀεξάλειπτον λύπην διὰ τὴν ὀφάνευσιν τοῦ πολυ
παθοῦς ἔθνους μας χαρὰν ἀπαραδειγματίστον ἐλάβομεν ἀ
γνώσαντες τὸ Β' ψήφισμα ἡ Ε' Ἐθνικὴ Συνέλευσις,
διὰ τοῦ ὁποῖου θεωροῦμεν ἐψηφισμένον Πρόεδρον τῆς Ἑλ
ληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν Υ. Ε.

Ἡ πράξις αὕτη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τόσον δάρδρος
ἐπενευσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὑποφαινόμενων, ὅσην προλα
βόντως μᾶλλον εἶχε προεξῆσει λύπην ἢ δολοφονία τοῦ ἀει
μνήστου Σ. Κυβερνήτου καὶ κοινοῦ πατρὸς τῆς Ἑλλάδος.

Εὐγνωμονοῦμεν βαθέως εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ταύτην,
διότι προεβλέψασα νὰ μετριάσῃ τὴν ἀπαραμύθητον λύπην
τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν στέρησιν τοῦ φιλοστόργου
πατρὸς των, ἔσπευσε νὰ καθιδρύσῃ εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν Υ. Ε., καὶ διότι ἡξιώθημεν
μετὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἐναρέτου προστάτου μας, ν' ἀπο
λαύσωμεν πάλιν ἀρχηγὸν τὸν παμφίλτατον ἀντάδελφόν του,
μὴν ἀμφιβάλλοντες, ὅτι θέλει μιμηθῇ τὰς ἀγαθοεργίας
καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀοιδίμου ἀντάδελφου του πρὸς τοὺς
Ἕλληνας, τοὺς ὁποίους κυβερνῶν τοιοῦτοτρόπως, θέλει ἐ
ξακολουθεῖ ἡ σειρά τῶν εὐεργετικῶν τοῦ Α' Κυβερνήτου μας
πράξεων, ἀπολαμβάνοντες πάλιν οἱ Ἕλληνες τὰ ἐξ αὐτῶν
ἀποπηγάζοντα ἀγαθὰ. Εὐγνωμονοῦμεν ἐπίσης διὰ τὴν
πράξιν τῆς Συνελεύσεως, διότι θεωροῦμεν τὸ ἔθνος μας ἀ
πηλλαγμένον ἀπὸ τὸν τριμερὲς τῆς ἀναρχίας κίνδυνον, εἰς
τοῦ ὁποῖου πρὸ ὀλίγου ὑπέκειτο διὰ τὴν ὀφάνευσίν του,
καὶ διότι ἔχοντες ἀρχηγὸν τὴν Υ. Ε., θέλομεν δυνηθῇ νὰ
ἐξαλειψωμεν καὶ τὴν κηλίδα, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς
τὸ ἄθῳν ἔθνος ἡ πλέον στυγερά τῆς πατροκτονίας πράξις,
καὶ ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι μόνον δύο ἀναίσθητα καὶ ἀνθρωπώ
μορφα τέρατα τῆς κακονείας ἐκ τῆς ἀχαρίστου καὶ ἀξίας
τοῦ αἰωνίου ἀναθήματος Μυρομυχαλικῆς εἰκογενείας ἐτέλ
μησαν διὰ τῆς διλοφονίας νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψίν των.

Ὅθεν σπεύδουμεν καὶ οἱ ὑποφαινόμενοι διὰ τῆς παρού
σης μας νὰ προσφέρωμεν τὸ σέβας μας εἰς τὰ ἐψηφισμένα
καὶ τὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
Κ. Α. Α. Καποδιστριαν ὀλικὴν ἀφοσίωσίν μας καὶ εὐ
πείθειαν. ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ἰω τὴν 27 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Κάτοικοι τῆς νήσου Ἰου, Ν. Βαλέττας, Α. Μετι
ών, Κ. Φρονίστας, Δ. Σταυράκης, Α. Μαρινάκης, Ν.
Σταυράκης, Σ. Λαρεντζιάδης.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 69.)

Ἡ Δημογεροντία τῆς νήσου Ἰου ἐπικυροῖ τὴν γνησί
τητα τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀναφερόμενων ὑπογραφῶν.

Οἱ Δημογεροντες, Μ. Λορεντζιάδης, Ν. Σακελίου,
Δ. Γ. Κουρτέσης, Γ. Θερσίωτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Η Εθνική Εφημερίς τῆς Αὐγούστης (Allgemeine Zeitung) τοῦ 6 Δεκεμβρίου 1831 περιέχει τὴν ἀκόλουθον πρὸς τὸν ἐκδότην αὐτῆς ἐπιστολὴν τοῦ Κυρίου Γάερσι, πρώην Ἐκκλ. ἀκτοῦ Πρεσβείας καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν παρὰ τῷ Ὁμοσπόνδῳ Συλλόγῳ τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ Φραγκοφόρτον.

Σας παρακαλῶ, Κύριε, νὰ καταχωρήσετε εἰς τὴν πολυ-
ανώνυμον Εφημερίδα σας τὴν ἐφεξῆς ἐκθεσιν μου, ἥτις θέ-
λει ἀσφαλῆσαι ὡς οὖν τὰς ἐκκρεμείας γνώμας περὶ τῆς Ἑλ-
λάδος, περὶ τοῦ Κόμης Καποδίστρια, καὶ περὶ τοῦ Πρίγκι-
πος Φρεδερίκου τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ὁ ἀποθανὼν Ὑπουργὸς Στεῖν (*), καὶ ἐγὼ εἴμεθα ἐκ τῶν
πρώτων καὶ ἐνθερμότερων ζηλωτῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Κόμης
Στεῖν ἦτο φίλος τοῦ Καποδίστρια ἀπὸ τὴν Πετροῦπολιν, ἐγὼ
δὲ γνώριμος τοῦ ἀπὸ τοῦς διαφόρους Συλλόγους (congrès),
εἰς τοὺς ὁποίους εἶχαμεν συμπαραερεθῆ. Οἱ δύο φίλοι συνηπαν-
τήθησαν μετέπειτα εἰς τὴν Γενέβην (Genève) εἰς τὸ Ἐμς
(Emis), καὶ Νασσαύϊαν (Nassau), ὅπου παρευρέθη καὶ ἐγὼ.
Τὸ ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεών μας καὶ τῶν φρονιδῶν
μας ἦτον ἡ Ἑλλάς· μοναρχικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν ἀξιώτε-
ρον, ἱκανώτερον, καὶ πιστότερον ἄνδρα, καλλιέργειαν καὶ φω-
τισμὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν Γερμανῶν, βοηθήματα παντός
εἶδους, ἱκανὴ πίστις (credit), ἰδοὺ αἱ θεμελιώδεις ἀρχαί,
περὶ τῶν ὁποίων εἴμεθα πάντοτε σύμφωνοι. Εἰς τὴν πρώτην
γραμμὴν τῶν ἀξίων διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡγεμόνων ἐνόμιζον ἐγὼ
μὲν τὸν Ἀρχιδούκα Κάρολον (**), Στρατηγὸν, πατέρα, ἄνδρα
ὕπερπλουτον, τίμιον καὶ ἐμψρωνα, καὶ τὸν Πρίγκιπα Φρεδε-
ρίκον τῶν Κάτω Χωρῶν, οἱ δὲ ῥηθέντες δύο ἐνδοξοὶ φίλοι
μου παραπάντα ἄλλον τὸν Πρίγκιπα Φρεδερίκον, ὑποθέτοντες
τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἐπρόκυπτον ὡς πρὸς τὸν Πρίγκιπα
Κάρολον ἀπὸ τὴν πολιτικὴν θέσιν τῆς Αὐστρίας πρὸς τὴν
Ἑλλάδα. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ὑπελογίζομεν, καὶ ὠνα-
μάζομεν τοὺς Πρίγκιπας τῆς Πρωσίας, τὸν Λεοπόλδον τοῦ
Σάξ-Κοβούργ, καὶ τὸν Κάρολον τῆς Βαυαρίας. Τοιαῦτα φρο-
νῶν ἐσυνδιαλέχθη κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν μὲ τὸν Πρίγκιπα
Μέττερνιχ εἰς τὸ Johannisbevy (***) , ὑπερασπιζόμενος
τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγώνος. Αὐτὸς μὲν μοι ἐπέβαλε σιω-
πὴν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ἐγὼ ὅμως δὲν δύναμαι νὰ
ἀποσιωπήσω, ὅτι ποτὲ δὲν τὸν ἤυρα πλέον εἰδήμονα, πλέον
συγκτατατικὸν καὶ πλέον εἰλικρινῆ. Ἐνταυτῷ ἐρευνήσα καὶ
ἐμαθὼν θετικῶς ἀπὸ τοῦ σημαντικωτέρου Τραπεζίτα τῆς
Εὐρώπης, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοῦς ῥηθέντας Πρίγκιπας δὲν ἦτο
λέν ἔχει περισσότεραν χρηματικὴν παρ' αὐτοῖς ὑπόληψιν παρὰ
τὸν Πρίγκιπα Φρεδερίκον. Ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐπεσκέφθη
κατόπιν τὰς Μεγάλας Αὐλάς, πρὶν ἀπέλθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα,
ὅπου εἶχεν ἐκλεχθῆ Κυβερνήτης. Ὑπολιγίσας τὴν ἐποχὴν

τῆς εἰς Παρίσιους ἐλεύσεώς τοῦ ἀπῆλθον ἐκεῖ ἀλλ' ἐμαθὼν
μετὰ βεβαιότητος ἀπὸ τὴν ἑξιέραστον καὶ φίλην μοι οἰκογέ-
νειαν τοῦ Ἰνναρδου, ὅτι ὁ Καποδίστριας σκοπεῖ νὰ μεταβῇ
ὄχι εἰς Παρίσιους, ἀλλὰ πρότερον εἰς Βρέξελλας, ἐσπεύσα νὰ
ἀπέλθω εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν πόλιν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου
ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ὁ Καποδίστριας, καὶ συνεχῶς συνανέστρε-
φόμεθα. Δὲν δύναμαι νὰ ἀνταμώσω τὸν Βασιλέα μὴ ἐλεγε)
διότι δὲν ἔχω ἔδωκα (Ὑπουργοῦ. « Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς
» Ρωσσίας μοι ἐπέσφραξε πάλιν τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ τῷ ἄ-
» πεκρίθην, Μεγαλειότατε. Εἰς τὰ Συμβούλια σας δὲν θέλω
» δυνῆθαι νὰ εἶμαι, εἰμὶ Ἕλληνα εἶναι λοιπὸν καλλήτερον νὰ
» εἶμαι Ἕλληνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπομένως δὲν εἶμαι Ὑπουρ-
» γὸς τῆς Ρωσσίας, διότι παρητήθην· δὲν εἶμαι Κυβερνήτης
» τῆς Ἑλλάδος, διότι δὲν ἐδέχθη ἀκόμη αὐτὴν τὴν ἀξίαν.
» Θέλω ὁμιλῆσαι λοιπὸν μὲ τὸν Κύριον Φερστέλκ (πρώτον
» Ὑπουργὸν τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν), πλὴν ὄχι ὡς
» διπλωμάτης πρὸς διπλωμάτην, ἀλλ' ὡς ἀπλοῦς πολίτης
» πρὸς ἀπλοῦν πολίτην, εὐρίσκομαι εἰς μίαν πολλὰ δυσχερῆστον
» θέσιν· εἰς τὴν Λόνδραν μὲ ὑποθέτουν Ρώσσον, εἰς τὴν ε-
» τρούπολιν μὲ ὑποπεύουν ὡς Ἀγγλουμανῆ, καὶ ὅτι πρώτιστον
» ἀντικείμενον τῶν σκέψεών μου ἔχω τὴν Ἐπτάνησον. Καὶ
» μία Ἐπικράτεια δὲν μοι εἶναι κατὰλληλοτέρα διὰ τοὺς
» σκοποὺς καὶ διὰ τὰς σχέσεις μου, παρὰ τὴν τῶν Κάτω
» Χωρῶν· καὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς καὶ τὴν Κυβερνήσιν τῆς καὶ
» τὸ ἔθνος τῆς προτιμῶ ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα. Ὁ Βασιλεὺς ἂς
» δεχθῇ εἰς τὰ ναυτικά του σχολεῖα νέους Ἕλληνας, καὶ ἂς
» προστατεύῃ τοὺς εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εὐρίσκο-
» μένους. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀπλαῖ μου αἰτήσεις· βοηθήσατέ με
» διὰ νὰ ἐπιτύχω κατὰ τοῦτο » καὶ οὕτως ἐγένετο.

Πολλὰ ἐνθέρμως ὠμίλει ὁ Κόμης Καποδίστριας περὶ τῆς
μεταναστεύσεως Γερμανῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα· σώματοφύλακες
Γερμανοὶ, βίναυτοὶ Γερμανοὶ, ἦτον τὸ ἀντικείμενον λέ-
πτομερεστάτων συνδιαλέξεων. « Πλὴν, (ἐλεγεν ὁ Καποδί-
» στριας) χρεωτῶ εἰς αὐτοὺς καὶ ἀσφάλειαν. Εὐθύς ἀφ' οὗ
» ἀποκατασταθῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλω γράψαι ὁ ἴδιος
» εἰς τὰς Κυβερνήσεις, διότι δὲν πρέπει νὰ γενῇ τι ἄνευ τῆς
» συγκαταθέσεώς των. » Ὅτε τὸν ἔκκμα τὴν παρατήρησιν,
ὅτι, ἂν θελῇ νὰ προσελκύσῃ τοὺς Γερμανοὺς, πρέπει νὰ πα-
ραιτήσῃ πᾶσαν ἀπέχθειαν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, διότι
καὶ αὐτοὶ εἶναι Γερμανοὶ, καὶ ἐκ τῶν ἀξιοτέρων. Δὲν μοι
ἀπεκρίθη τίποτε, ἀλλ' ἐφύλαττεν ἄκραν σιωπὴν. Ὅτε τῷ
ἀνέφερον τὸ περὶ βασιλείας κερφάλαιον, ἀπέφραγε νὰ ἐμβῇ
εἰς τὴν περὶ τούτου ὁμιλίαν, λέγων, ὅτι ἡ θέσις τῶν πραγ-
μάτων παρήλλαξε, καὶ ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ τὴν θεωρήσῃ
ἐγγύθεν. Δὲν εἶμαι καρδιογνώστης, ἀλλὰ φρονῶ μετὰ βεβαιό-
τητος, ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἐσκόπευεν, ἐπεθύμει ἴσως καὶ ἀγα-
ποῦσε νὰ ἔχῃ τὴν δόξαν νὰ γείνῃ ὁ σωτὴρ, ὁ θεμελιωτὴς καὶ
ὁ πατὴρ τῆς Ἑλλάδος.

Μακρὰν τοῦ νὰ πιστεύσω, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Φρεδερίκος τῶν
Κάτω Χωρῶν ἐπεθύμει τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, εὐρίσκω
μάλιστα ὅλως διόλου τὸ ἐναντίον. Αἱ περὶ τοῦτου θεωρίαι
μου εἶμεν αἱ αὐταί, μόνον ὅτι ὁ ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ
Κυβερνήτου παρήλλαξε πολὺ τὰ πράγματα.

(*) Ὑπουργὸς τῆς Πρωσίας.

(**) Ἀδελφὸς τοῦ ἄνδ' Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας.

(***) Ὑποστατικὸν τοῦ Πρίγκιπος Μέττερνιχ κατὰ τὸ
Nassau.